

Διώχνουν 200 και παίρνουν 1.000 ανασφάλιστους

Της **N. ΚΟΝΤΡΑΡΟΥ - ΡΑΣΣΙΑ**

Οταν από μια Εφορεία Αρχαιοτήτων τίθεται σε διαθεσιμότητα η μοναδική σχεδιάστρια που εργάζεται για τις ανασκαφές ενός ολόκληρου νομού και όταν επίσης απομακρύνεται η μοναδική βιβλιοθηκονόμος που χειρίζεται το αρχείο μιας ολόκληρης Διεύθυνσης του υπουργείου Πολιτισμού, όπως είναι η Διεύθυνση Εκτέλεσης Εργων και Μουσείων, τότε «αποδεκατίζονται» άκριτα υπηρεσίες, με αποτέλεσμα να μπλοκάρεται και το έργο τους.

Το περίεργο είναι ότι την ίδια στιγμή που υπηρεσίες «αποψιλώνονται», μπαίνουν για να δουλέψουν σε όλες τις ειδικότητες μέσω ΜΚΟ με 7μηνες και 8μηνες συμβάσεις άλλοι 1.000, όπως καταγγέλλει. Αυτοί όμως είναι ανασφάλιστοι, δεν γνωρίζουν ποιος έχει ευθύνη σε περίπτωση ατυχήματος και δεν έχουν κανένα εργασιακό δικαίωμα (ρεπό, άδειες κ.λπ.).

Σήμερα στο υπουργείο Πολιτισμού εργάζονται 6.900 αρχαιολόγοι, συντηρητές, διοικητικοί, αρχαιοφύλακες, μαρμαροτεχνίτες, τεχνίτες ανασκαφών για 19.000 αρχαιολογικούς χώρους και 210 μουσεία. Είναι κατά μερικές χιλιάδες λιγότεροι από όσους θα χρειαζόταν το ΥΠΠΟΑ για να λειτουργήσει στοιχειωδώς. Γι' αυτό η κατάργηση 200 οργανικών θέσεων μονίμων και ιδιωτικού δι-

Καταγγέλλουν οι υπάλληλοι του υπ. Πολιτισμού

καίου αορίστου χρόνου που προωθείται από την κυβέρνηση κινητοποιεί τους συνδικαλιστικούς φορείς σε εύλογες αντιδράσεις.

Κι επειδή πίσω από τα νούμερα υπάρχουν οι άνθρωποι, ο Ενιαίος Σύλλογος Υπαλλήλων του υπουργείου Πολιτισμού κάλεσε τους ίδιους να μιλήσουν ο καθένας για την περίπτωση του. Ετσι, μάθαμε, για παράδειγμα, πως η Κωνσταντίνα Γαβρίλου που απομακρύνεται, προσελήφθη πριν από 27 χρόνια ως φυσιοθεραπεύτρια, αλλά μαθήτευσε δίπλα στον σπουδαίο ζωγράφο και συντηρητή Αντώνη Γκλινό και σήμερα είναι μία από τις κορυφαίες συντηρήτριες χάρτου που έχουμε. Βγαίνει στη διαθεσιμότητα λόγω «τυπικής ασυμβατότητας» του πτυχίου με το οποίο προσλήφθη-

κε. «Ενιωσα ότι μου μειώνουν την αξιοπρέπεια και δεν εκτιμούν τη δουλειά που έχω προσφέρει τόσα χρόνια», είπε με θλίψη. Τελευταία δούλεψε για την έκθεση του Ναυαγίου των Αντικυθέρων στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

Μια άλλη περίπτωση ενδεικτική είναι ο Αναστάσιος Βερβενιώτης, ο οποίος εργαζόταν στον ΟΣΕ ως εργάτης, και στη συνέχεια μετατάχθηκε στον αρχαιολογικό χώρο Κορίνθου, όπως συνέβη και με πολλούς άλλους από τους σιδηροδρόμους που μετακινήθηκαν για να καλύψουν κενά σε αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία. Τότε τους είχαν διαβεβαιώσει ότι τους προσφέρονται «προσωποπαγείς θέσεις», που σημαίνει ότι δεν θα κινδύνευαν να βρεθούν στο δρόμο. Πριν από δύο χρόνια, όταν έ-

φθασε στην Κορίνθο διαπίστωσε ότι είχαν έναν εργάτη για ολόκληρο το νομό, με αποτέλεσμα να μη φαίνονται τα μνημεία από τα χόρτα. Μάλιστα, ο Αμερικανός καθηγητής Τζιμ-θι Γκρέγκορι μια μέρα του είπε «πισύψαστε τόσο καιρό, δεν μπορούσα να κάνω μάθημα γιατί δεν φαινόταν τα μνημεία».

Όσο για τη Δέσποινα Χρήστου, που εργαζόταν 27 χρόνια στην Εφορεία Αρχαιοτήτων της Εύβοιας ως σχεδιάστρια, ανέφερε πως ήταν η μοναδική και δεν υπάρχει ούτε μηχανικός για να κάνει ένα υποτυπώδες σχέδιο στη διάρκεια μιας ανασκαφής. Μοναδική είναι και η βιβλιοθηκονόμος Βάγια Τσιακαλίδου, που όταν ανέλαβε το αρχείο της Διεύθυνσης Εκτέλεσης Εργων Μουσείων δεν άνοιξε η πόρτα από το στοιβαγμένο υλικό, τοποθετημένο φύρδην μίγδην, όπως η ίδια ανέφερε.

Η πιο τραγελαφική περίπτωση είναι του φύλακα του υπουργείου Πολιτισμού Γιώργου Κίσσα, ο οποίος έσωσε ένα βράδυ το κτήριο της οδού Μπουμπουλίνας από εμπρησμό όταν άγνωστοι έριξαν μολότοφ και έκαψαν δύο σταθμευμένα αυτοκίνητα. Ο υπουργός τότε του υποσχέθηκε να του απονεμίσει εύφημο μνεία για την πράξη του. Αντί αυτής, τώρα έλαβε απόλυση. Προέρχεται και αυτός από τον ΟΣΕ. «Δεν μπορούν να μας πετάνε έτσι. Τι θα κάνουμε, δεν έχουμε άλλους πόρους», έλεγε με απόγνωση.